

Εκκλησια...μιά ζωοδόχος πηγή

Πρίν από 1500 περίπου χρόνια σε κάποια εσοχή της Κωνσταντινουπόλεως, κάπου εκεί σ' έναν έρημο δρόμο, ένας δυστυχισμένος άνθρωπος φώναζε «βοήθεια!». Κανείς δεν τον άκουγε, καμία σημασία δεν του έδιναν στον έρημο εκείνο τόπο. Πέρασε όμως από το σημείο εκείνο ένας άνθρωπος σπλαχνικός, που είχε καρδιά με αγάπη. Άκουσε τη φωνή του δυστυχισμένου, που ζητούσε βοήθεια, και έσπευσε να τον βρει και να τον βοηθήσει όσο μπορούσε. Τον βρήκε σε ελεεινή κατάσταση. Ήταν τυφλός και έμενε εκεί. Κάποιος τον είχε πετάξει στον έρημο εκείνο τόπο και τον είχε αφήσει ασπλάχνως μόνο του.

Ο τυφλός είχε μέρες νηστικός, πεινασμένος και διψασμένος. Ο εύσπλαχνος άνθρωπος, που τον βρήκε, τον πήρε από το χέρι και τον χειραγώγησε. Ο τυφλός του λέει·

–Έχω μέρες να πιώ νερό· σε παρακαλώ, νεράκι θέλω. Εκείνος έψαξε. Μπήκε σ' ένα δάσος. Προχώρησε γιά να βρει πηγή. Δεν βρήκε. Τότε ακούει μια φωνή, μιά μυστηριώδη φωνή

·–Δεν χρειάζεται ν' αγωνιάς. Το νερό είναι κοντά. Προχώρει και θα το βρεις. Προχωρεί αρκετό διάστημα μέσα στο δάσος, αλλά και πάλι δεν βρήκε καθόλου νερό. Ακούει ξανά τη φωνή

·–Μην απογοητεύεσαι. Προχώρει και θα βρείς. Προχώρησε λίγο ακόμα μέσα στο δάσος. Και τότε εκεί βρίσκει ένα γάργαρο δροσερό νερό. Έδωσε στο διψασμένο να πιει. Ο τυφλός ήπιε και ευφράνθηκε. Τότε άκουσε πάλι τη φωνή·

–Πλύνε του, λέει, τα μάτια που είναι τυφλά, και τότε θα μάθεις αμέσως, ποιά είμαι εγώ, που κατοικώ εδώ από πολλά χρόνια. Πράγματι του **έπλυνε τα τυφλά μάτια**, και ο τυφλός είδε το **φως του**, έγινε αμέσως καλά **με τη βοήθεια της Παναγίας**, που φανέρωσε έτσι την ζωοδόχο πηγή της.

Ας μην πιστεύουν οι άπιστοι, δικαίωμά τους. **Εμείς πιστεύουμε, ότι πέρα της ύλης συμβαίνουν γεγονότα τεράστια, τα οποία εμείς ονομάζουμε θαύματα**, οι δε άλλοι τα εμπαίζουν και τα κοροϊδεύουν. Αλλ' εμείς πιστεύουμε στά θαύματα τα οποία έκανε ο Θεός και η Παναγία.

Μετά λοιπόν τί έγινε; Ποιός ήταν αυτός ο εύσπλαχνος άνθρωπος; Μια λεπτομέρεια δεν είναι αυτή της ζωής; Αλλά ακούστε τη συνέχεια. Αυτός που έκανε την αγαθή αυτή πράξι ήταν ένας άγνωστος και άσημος στή Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Μικρός, τιποτένιος, ασήμαντος άνθρωπος, που κανείς δεν τον ήξερε και κανείς δεν έκανε λόγο γι' αυτόν στά σαλόνια της Κωνσταντινουπόλεως ούτε πουθενά αλλού. Ήταν ένας ταπεινός άνθρωπος μακέλλης στο επάγγελμα, δηλαδή κρεοπώλης. Ήταν ο Λέων. Ποιος Λέων; Ο μετέπειτα αυτοκράτωρ Λέων ο Α΄ ο Θραξ, ο λεγόμενος και Μακέλλης (457-474). Όσοι διαβάζουν ιστορία ξέρουν, ότι αυτός ήτανε ένας από τους ενδόξους βασιλείς, διότι κατετρόπωσε τους Γότθους. Ήταν αγαθός και πράος.

Αυτόν λοιπόν τον ταπεινό και φιλεύσπλαχνο άνθρωπο, η θεία πρόνοια τον πήρε ύστερα από λίγα χρόνια από τη θέσι του κρεοπώλου και τον έκανε αυτοκράτορα της μεγαλύτερας αυτοκρατορίας του τότε κόσμου, του Βυζαντίου, που ως φάρος επί χίλια χρόνια, εις πείσμα των δαιμόνων, εφωταγώγησε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ο Λέων, όταν έγινε αυτοκράτωρ, δεν λησμόνησε το περιστατικό αυτό. Θυμήθηκε τη λεπτομέρεια αυτή της ζωής του, έσπευσε στον τόπο εκείνο και **οικοδόμησε εκεί μεγάλο ναό πρὸς τιμὴν της Ζωοδόχου Πηγῆς της υπεραγίας Θεοτόκου**. Και κάτω, στά υπόγεια του ναού αυτού, ανέβλυζε γάργαρο και κρυστάλλινο νερό, το οποίο ήτο θαυματουργό. στον τόπο αυτό, που λέγεται Μπαλουκλί, συνέρρεαν χιλιάδες άνθρωποι απ' όλα τα μέρη της αυτοκρατορίας.

Και είναι γεγονός, δεν είναι ψέματα, ότι η πηγή αυτή έκανε μεγάλα και σπουδαία θαύματα. Αγιασμένο νερό βγαίνει από τη γη και θαυματουργεί. Ακόμη και Τούρκοι και Τουρκάλες πηγαίνουν στην εκκλησία αυτή της Κωνσταντινουπόλεως, παίρνουν αγιασμένο νερό και θεραπεύονται. Ο ναός της Ζωοδόχου Πηγής γκρεμίστηκε εκ θεμελίων κατ' επανάληψιν και ανοικοδομήθηκε πάλι από ευσεβείς αυτοκράτορες, και ιδίως από τον ένδοξο αυτοκράτορα Ιουστινιανό. Ο ναός αυτός έχει ιστορία, είναι ιστορικός. Υπάρχει ακόμη και σήμερα. Σε όσους επισκέφθηκαν την Κωνσταντινούπολη ο ναός αυτός είναι γνωστός ως ο ναός του Μπαλουκλί, στον οποίο πρό ετών, το 1955, βέβηλοι Τούρκοι εισώρμησαν και δεν μπορώ να εκφράσω τί βεβηλώσεις έκαναν. Αυτό είναι το ιστορικό του ναού αυτού, ο οποίος σώζεται μέχρι και σήμερα και συνδέεται με την ιστορία του γένους μας.

Όπως στο Μπαλουκλί εορτάζουν την ημέρα της Ζωοδόχου Πηγής και ο ναός εκείνος της θεοτόκου είναι πηγή θείων δωρεών, έτσι να πιστεύουμε, **ότι και κάθε εκκλησία** που έχει ορθόδοξο παπά και λειτουργεί και τελούνται τα άγια μυστήρια, **είναι** . Στήν Εκκλησία τρέχει το νερό το αθάνατο της διδασκαλίας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Το νερό αυτό ξεδιψά. Σβήνει τη μεταφυσική δίψα του ανθρώπου. Στήν Εκκλησία επίσης τρέχει το νερό το αθάνατο της θείας χάριτος, που πηγάζει από την υπερτάτη θυσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Το νερό αυτό θεραπεύει. Δίνει την υγεία στις ανάπηρες και τραυματισμένες ψυχές, διά πρεσβειών της Παναγίας. Αμήν.”

† επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης